

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. поа.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полудням.
Рукописи не звертаються.

ПЕРИОДИКАТА В КРЮ:
Місячно 5-00 зб.
Чотирьохмісячно 18-00
Піврічно 27-00
Річно 55-00
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Голландії, Бельгії 25 фр. фр.,
Італії 7-50 зб., Німеччині 7-50 зб.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехослова-
ччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-00 зб., Австрії 7-50 зб.,
З інших адрес 1 зб.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНІВ БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

в КАЛУШІ, вул. Сівецька ч. 16,
і в ПЕРЕМІШЛІ, Красінського 63.
Жадайте оферт та цінників.

Цепелін над Парижем.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 27. квітня 1930.

I.

Небувалий, незвичайно сильний гомін вдер-
ся вчора, в само полудне, через віконце до моєї
комнати і виповнив її в одну мить: щось наче
гомія літака, тільки стократ могутніший. Що
воно таке? І вже була відповідь: велика тінь на-
звувалася над вікно і пересунулася даліше. Ви-
раптом нагадали собі: адже Цепелін мав саме
в це полудне перелетіти через Париж, у свій
виправі з над Константинопольського Озера до Лондо-
ну — це ж він. Швидко кидається сходами вниз,
беручи по два й по три ступені нараз. Гуртки
так само, як ви, зачудованих людей перед усіма
брамами при вашій Університетській вулиці —
асі обличчя вгору.

Легко замарченим небом пересувається,
новим низько (здавалося), наче зраз-же над
дахами домі) поздовжня сіра маса, сіра з не-
значними металічними відблисками. Ось вона
перелітає над недалекою амбасадой німецько-
го (з якої 2. серпня 1914 р. амбасадор бар. Шен
був повів виповідь війни на сусіднє Орсейське
Побережжя). Ось і Сена понад Сольфєрінським
мостом перескочена. Ось мчить дивна потво-
ра понад огородами Твілерійським — тим самим
огородам, в якому раніше стояла палата, де —
тому неіаюі півтора сотні років — відігралася
цікава трагедія Великої Революції, з Національ-
ним Збором, з Конвентом, з різницею швейцар-
ської гвардії, з Дантоном, з Робеспєром, з де-
вятим Термідором... Комузаварська чернь 1871 ро-
ку — святі знають чому — спалила ту палату,
і нині там тільки публичний сад: над садом цим
ви і залишили стежити очима за Цепеліном
(ого тут зветь „Зеплен“), а повернулись зором
до публіки, яку разом з вами заскочив той
переліт.

Ви цікаві: як ці парижани, ці французи ре-
агують на цей перший мирний проліт могутньо-
го німецького корабля воздушного над Пари-
жем? Перший „мирний“, кажемо, бо воєнних
морожих пролетів завила париська людність
1914—18 рр. чимало. Прислухуетесь викликам,
придивляється обличчям, і бачите й чуєте, що
асі вони погозовані. Це перша й найщиріша ре-
акція Парижа й Франції на появу німецького
Цепеліна, архитвору німецької техніки: поде-
сервування й незадоволення, може й зависті і
досади. І ви тумаете собі: Ні, вони ще не забули,
далеко ще не забули інших пролетів Цепелі-
нів, а перед 12 років, із бомбами й стрільнями.
На лоперек усім заходам „Льоканістів“, Брі-
на, окремих літературних і мистецьких гуртків,
коло завалення й закріплення францусько-ні-
мецької дружби, на лоперек усім міжнародним
конференціям, усім інтернаціональним банкам,
то-що — нівить (а то й погорда й ненависть)
пересічного француза до німців далеко ще не
зникла. Вона тільки почасті пригашена, і до-
волі такої розмірно дрібною поді, як „гостича“
Цепеліна над Парижем, щоби відрухова сп-
ахнула справжні француські почування до
німців.

Потвєражує ці помічення сьогоднішня
аварська преса. Всього тільки два-три, і то
бульварні. Її органи наложили собі деякий
стрим у задоволеннях про-гостину Цепелінів;
натомість уся решта газет, не тільки правих і
націоналістичних, а й т. зв. поміркованих, сер-
дано осуджує німецьку „зухвалість“ тай нахи-
вається на француський уряд, що не заборони-
тих „провокаційних маневрів“ німецького воз-
душного корабля над Парижем.

Українському глядачеві могло б бути кі-

Центральний Кооперативний Банк „Краєвий Союз Кредитовий“

у Львові, Ринок ч. 10 (т. телефон: 433. — Конто
Почт. шадн. ч. 143.467).

Цей Центральна Каса українських кооператив-
приймає вкладки ошадности, обезпечує їх у
твердій валюті та поміщує у наших коопера-
тивах, щоби підняти господарський розвій укра-
їнського народу. 6-10

нець-кінців байдуке і до Цепелінів, до його го-
стини над Парижем і до почувань, які він там
розбудив, якби не те, що автоматично й наче
самозрозуміло користає з француської ненави-
сти до німців — Річпосполита.

II.

Річпосполитою француська преса — не без
кивка з відповідної сторони — в останніх тиж-
нях знов зажурилася, і не має тепер одного дня
без щораз то нових алярмів — задля Польщі,
буцим-то (чи може й справді) загроженої Німеч-
чиною. Поки цими алярмами займалася сама
тільки преса преса, так сказати професіональ-
но віддана польській службі, то можна було ду-
мати, що за тією пресою кампанією проти Ні-
меччини стоїть тільки польська пропаганда зі
своїми моральними і ще іншими „аргументами“.
Однак коли на арену виступив і „Тан“, то ста-
ло ясным, що й француський уряд не чужий
цим герцям. Бо „Тан“, правда, даром ніякої про-
паганди не робить, але й не без згоди францусь-
кого уряду. Можливо, що вплинув на „Тан“
коляшній його редактор і теперішній голова
ради міністрів п. Тардіє, який — кажуть — не-
радим оком дивиться на задалеко, мовляв, посу-
нену уступчивість міністра закордонних справ
п. Бріана для німців. Та-так чи так, а в остан-

ЧЕРЧЕ сірчано-боровинкові ку-
пелі, цілющі, питні
води. 1936 1-3

Відкриття сезону 1. червня!!!

Українці в Манджурії.

Про життя й побут українців на Далекому Сході.

III

Під галас та гризню українського громадян-
ства місцеві більшовики провели членами Клубу
своїх людей, ціля чого більшість голосів обрали
правління Клубу, яке мало працювати по вка-
зкам пославших їх і котре зразу поведло свою
роботу на злищення Клубу. Так зачинено укра-
їнську гімназію, залікдовано фізичний кабінет
та інше, що можна було ліквідувати, а також пе-
ресортовано клубову бібліотеку, при чім багато
старих українських книжок викинено і замінено
їх новими російсько-соціалістичними творами.

Все йшло до того, щоби Клуб перетворити в
т. зв. „варолий будинок“, а в нім утворити не
національні інституції, а інтернаціональні, ко-
муністичного напрямку. Та великою перешкодою
для такої акції стала українська церква, яку
відкинуто в цім помешканні 1922-го року. Як
тільки новий склад правління Клубу приступив
до праці, то церковникам запропоновано церкву
в помешкання винести. Але церковна рада спроти-
вилася, а насильно викинути церкву вони не
могли, бо китайська влада не допускала закрит-
тя церков. Після того вони стали робити церков-
никам різні перешкоди, гадаючи в такий спосіб
примусити церковників покинути помешкання.
І от бувало, підчас богослужень, в коридорі, під
дверима церкви, численно збираються півтори та
комсомольці і починають свої „концерти“. Кри-
чать, бігають, тупають ногами, лаються, плещуть,
а то навіть відчиняють церковні двері і викрику-
ють різні хуліганські вигуків проти вігари. Ні
просьби, ні вмовляння, ні погрози — ніщо не по-
магало. Аж нарешті хтось приватно повідомив
поліцію, яка і звільдувала це хуліганство.

В такий спосіб громадянство розкололося на
два ворожі табори, які хотіли поборити оди-
других. Ця ворожість довела до того, що швидко Україн-
ський Клуб, як громаду, китайська влада звіль-
дувала, а садибу з будинками китайці забрали
собі на власність.

Коли маєте найбільшу певність,
що Ваші гроші не пропадуть, а ще збіль-
шатимуться з кожним днем? Тоді, коли їх
зложите на вкладкову книжечку в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“
у Львові, вул. Руська ч. 20.

ньому тижні найбільший орган Третьої Респуб-
лики викотив проти Німеччини аж дві передо-
вни, з яких одну під знаменним заголовком
„Нова німецька політика“.

Цю „нову німецьку політику“ заінавгуру-
вав, мовляв, новий німецький канцлер Брінінг,
який — коли вірити тутешнім газетам — одним
махом припинив недавні полонофільські захо-
ди варшавського посла Німеччини тай назад за-
вернув Німеччину на давній шлях, проти Поль-
щі. Наявним доказом цього мають бути креди-
ти, ухвалені на новий німецький кружляк, який
„не має ніякої іншої цілі, як тільки запевнити
Німеччині абсолютну перевагу на Балтійському
морі“. Чому Німеччині потрібна така перевага?
Тому, щоб „також із сторони моря наступити
на Польщу, коли прийде момент насильної ре-
візії східних границь, накинених Німеччині вер-
савським миром“.

Француська преса стоїть на тому, що що-
раз то нові совітські воєнні кораблі випливають
із Балтики і перепливають на Чорне Море тіль-
ки тому, що є якесь тайве німецько-совітське
порозуміння проти Річпосполитої, яка зали-
шає Німеччині свободну руку на Балтику.

Чи воно правда взагалі, і що правда в у-
сьому тому, — не нам це знати. Та це певне і на-
явне, що про німецьку небезпеку для Польщі
тепер у Франції говориться й пишеться багато,
тай що в звязку з тією „небезпечкою“ велика
частина француської громадської думки дома-
гається відкладення евакуації Надренщини,
означеної реченням на кінець червня п. р.

В. П.

Здається, що підчас такої скрути повинно
усе громадянство об'єднатися, щоби спільними
силами рятувати пропадаюче майно (все майно
коштує коло 100 тисяч карбованців!), а в нашій
громаді вишло навпаки. Червоні не хотять пого-
дитися з білими та чорними, а праві гуртування
в свою чергу перелаялися між собою і почали пи-
сати жалоби одні на других до китайської влади.
І тепер можна з певністю сказати, що українцям
того майна вже більше не вернути.

Нарешті китайці заволодівши помешканням
Клубу, виклинули звіти й останню українську
установу — церкву і стали власниками майна, а
українці поглядають на бущі своє добро та за-
ються, обиваючи одні одних в тому, що ста-
лося, а обидваля, щоб спільними силами попро-
бувати відібрати його, не хотять.

Таким чином українське громадське життя
в Харбїні припинилося зовсім, а китайці, щоб не
мати претендентів на чагарбане майно, не дозво-
ляють ніяких українських організацій і тепер,
можна сказати, все заммерло. Правда, ще й тепер
існує українська церква, яка примістилася в
найменшій помешканні і навіть були спроби ке-
ровників її богослуження українською мовою за-
мінити мовою словянською, бо мовляв, російни
української мови не розуміють, через що мало
відвідують церкву. Ще є тут дві організації під
назвою „Січ“ і „Просвіта“, але існують вони
при „Християнському Союзі Молодих Людей“
під американським прапором і мають у своєму
складі не більше як по 15—20 членів.

Нині українське життя тут можна вясувати
так: комунебудь з українців приходить на думку,
що громаду можна ожитити. Російське він опо-
вїстки деяким особам і скликає нараду в імені
ініціативної групи. На нараді ставиться питання,
яке обговорюється 5—6 годин і до кінця ніх
не приходить, бо ні той, хто скликав, ані ті кого
скликали, не знають, чого вони хочуть. Тоді про-

Вирівнюйте залеглости! Уже не-далеко час льосовання премій. — Передплатники, що не матимуть з днем 15. червня ц. р. ніякої залеглости у передплаті за „Діло“, можуть виграти бібліотеки вартости 100 ам. доларів, дві по 25, десять по 10 і десять по 5 ам. доларів. Хто схоче платити за бібліотеки ГОТІВКОЮ.

попугайся обрати комісія, у склад якої ніхто не хоче увійти, бо ніхто не має часу працювати. З тихом наповненню комісія вибирається і їй доручається справу вирішити по закінченню індивідуальної групи. Комісія наказує приймати всі розкозання і справу на тім кінчить, поки знов хто не задумається скликати нову раду, але вже на вирішення другого питання, щоб знов в такий-же спосіб справу поховати.

Оце й уся, так-би мовити, історія українців у Манджурії. Історія дуже сумна, але склалася вона так тому, що бралися за справу люди не ідеальні, не гнали національним почуттям, а для розваги, через що при маленькій невдачі чи особливості образи кожний окремих член громади кидав працю, в якому би стані вона не була, а коли вдруге й вертався до праці, то лише після довгих вмовлявань і просьб. Тим самим, котрі дійсно були проникнуті національним чуттям і котрі для цієї навіть жертвували своїм добробутом, прогалилися і до праці не допускалися, а коли й допускатися, то вони на кожному кроці мали у своїй роботі перешкоди інших громадян.

С. Т. К.

Століття незалежності Бельгії.

(Допис з Брюсселя.)

У цілі Бельгії розпочалися святкування століття незалежності Бельгії. Бельгійський уряд і народ підлягали приготуванням до святкування цих великих роковин, кажу великих, бо й не кожна з великих націй, не кажучи вже про маленькі, може тепер мати таке щастя. На днях відбулося у присутності короля вчорашнє відкриття міжнародної виставки в Антверпені, а 3. травня відбудеться відкриття другої частини в Ліже. Обидві виставки займають майже 200 гектарів терену і мають сотки різних бельгійських і чужоземних чашівонів у стилі старої і модерної архітектури.

Що невідомо відбувається в різних містах Бельгії величезні карнавали. Дивлючись на них, перед Вами пробігає життя старої Бельгії. Бельгійська преса видала сотки ювілейних чисел, театри даватимуть даремні вистави, багатою завітчані квітами, залізано-дорожня лінія між Антверпеном і Ліжем обсаджена квітами на державні кошти. У ліній відбудеться ціла серія дарових концертів найкращих оркестрів і т. п. Так святкує невеличка 7 і пів мільйонна нація століття існування своєї держави.

Як це не дивно, але столітнє співжиття двох

цілком собі чужих народів (фламандців і валлонців) витворило одну із країн вільних і демократичних держав Європи. Вільна комерція, свобода слова і повна свобода преси. Ніколи тут не побачите щоденника світського білими члумами, навіть комуністичного, завжди повного наклеїв та підложування. Бельгійці люблять волю і вміють її шалувати. Ось чому в маленькій Бельгії наїмали собі притулок і працю тисячі різних чужинців від фашистів до комуністів включно.

Вільний розвиток індустрії і комерції дав ті наслідки, що на 7 мільйонів мешканців, 5 і пів мільйонів своїх домів і на вулицях не побачите жебрака. Велика вільність робітників, особливо вуглекопів має цілком модерні будинки зі всіми вигодами, які дала людству новочасна техніка. Не один з наших інтелігентів поважав би їм у цьому, не кажучи вже про робітників „вільних“ радянських республік. Повна свобода преси дала ті наслідки, що лише в одному Брюсселі нараховується до 50 великих і малих щоденників, не кажучи вже про тижневики, місячники і неперіодичну пресу. Здається, нема такого чоловіка у Бельгії, щоб не купив щодня газети. Наріж живе там повним культурним життям. Ми, українці, можемо лише подивлятися життєві відмінності та успіхи бельгійського народу.

Я. О.

Проти червоного терору.

Дальші протести українського громадянства.

До нашої Редакції прислали дальші протести проти червоного терору, що лютує на Вел. Україні: загальний зізд українського студентства сокальського повіту з дня 23. квітня і андіа Студентського Гуртка при філії „Просвіти“ в Сокалі; громадяни Зарудя й Обаринець, пов. Тернопіль, зібрані на святочних зборах у читальні „Просвіти“ в Зарудю; громадяни Баріша, пов. Бучач, зібрані на зборах 7. квітня ц. р.; громадяни Старуні, пов. Богородчани, зібрані біля церкви 23. березня ц. р.; селяни Фалиша, Станькова і Братковець, пов. Стрий.

Проти обструкції, гоморойдів, забурень у жогаду і кишках, застоїв в утробі і селазині, боля хребта поручають цити природну гірку вогу Franciszka Jozefa кілька разів денно. Лікарські досліди підчеркнені негуд стверджені, що вода Franciszka Jozefa діє за всіма певно, загідно і радикально. 695

Православні справи.

Митрополит Діонісій до папи Пія XI.

„Ваш Укр.“ привнеси текст листу православного митрополита Діонісія до папи римського Пія XI. Лист довгий, говорить виключно про релігійні переслідування у Рад. Союзі і має характер подяки Голові Католицької Церкви за його сміливий виступ в обороні віри й релігії на протестах Радянського Союзу.

Починається лист від пригадки того нещасного моменту, коли розпалася єдина Християнська Церква. Від тоді пера поміж поодинокими її частинами зрозуміли назовні неприязні і брак зрозуміння, у людських душах громадилися пам'яті взаємних криад і несправедливості, збільшувалася і посилювалася пропаст, яка їх ділила. Однак „надійшов час великих потрясень і небезпального лиха, що впало на сто мільйонів християн“. Сама назва християнина стала заборонею і „для віруючих у Спасителя настали гірші часи, ніж за Нерона і Діоклетиана“.

В ті часи свого листа митр. Діонісій говорить лише про „Росію“ і про „російських мучеників“, забуваючи, що росіяни нема чейже аж сто мільйонів. Щойно дальше каже про „народи радянських республік“. Ці народи „находяться у такій ситуації, що не можуть висловити своїх почувань. Вони не в силі не тільки дякувати і тішитися, але навіть мусять цілком інакше казати й ділати устами своїх духовних представників, яких сльоз до цього жорстокими підступами і явним насильством влада, що поборою Бога. Щойно тоді, коли з їх опини влетить ярмо богохульців, вони зможуть висловити свої правдиві почування адлячності тим, які в отих невинно важких часах піднесли голос в їх обороні і для їх рятунку“.

Кінчиться лист таким зворотом:

„Як архієпископ Православної Церкви в Польщі, сусідуючої з Радянським Союзом, добре знаю і відчуваю правдиві почування наших братів по вірі з того боку кордону. Мої вірні належать до тих самих православних народів, які творять величезну більшість умучених християн Радянського Союзу. Вони зв'язані з ними витоками крові, посвоячення і сусідства. Тому, поки з того боку кордону не може дійти до нас ширший голос адлячності, вважаю своїм обов'язком і правом в імені невинних мучеників, змучених мовчати, висловити найщирішу й сердечну адлячність Його Святості, як тому, що його воля, братерська любов і амагання до правди Христової опричинили чуже загальне християнське об'єднання у молитві та принесли підйом і потіху нашим братам, що мучаться у Радянському Союзі. Одночасно висловлюю Вашій Святості глибоке співчуття з приводу того, що за поклик до милосердя, любові і молитви лихі люди аенавиділи Вашу Святість і почали кидати на неї клявети, ляхословлючи їй для Сина Чоловічого“. Підписаний під листом: „Митрополит Варшавський і Волинський і цілої Польщі“.

ГАЛАКТИОН ЧІПКА.

На добродійну ціль.

На засіданні одної з філантропійних інституцій вирішено одностайно, що Т-во потребує грошей. Після цього розвинулась дискусія вже над другорядною справою: звідки ці гроші дістати?

Дальнішими часами ніхто над тим не думав би собі голови. Треба грошей... збірня! А як не збірня, то фестивал, то день колоска, квітки, відчужки чи іншого бльочка. Але в виняткових тяжких часах незалежності в той спосіб вирвати від людей хоч один сотик. Тікають десятою вулицею, порадивши знайомим одинацтву. Тому ніхто не ризикне якого роду збірня, але шукає нових, невикористаних ще способів на роєкручення фондів.

— Шановні пані! панове! — забрала голос пані Радикова. — Маю зовсім нову ідею... Улаштуємо концерт. Це на патріотичну ціль, то я салю дістанемо за пів дармо і виконавці не возьмуть нічого. А прихід може бути величезний.

Підійсся пан нахиспектор:

— Високоповажана передбесідниця, шановна пані Радикова мають компетентну раду. Помисл просто геніальний і дається перевести. Йде тільки про те, чи допущить публіка. На мою скромну думку, треба запросити до участі такі сили, які притягають публіку. Я скінчив.

Забрала голос пані директорова:

— Думка Високоповажаного пана надінсектора знаменита. І я дозволю собі бути за тим, щоб запросити до участі в концерті артистів, які є, так сказати, атракцією для музичних кругів нашого міста.

Після того вже дискусія не тривала довго. Вирішено дати концерт, просити атракційних учасників, а в першу чергу панау Верескіну.

відому на цілу Україну співачку, як довга вона і широка (Україна, не співачка!) Щоби „упросити“ співачку, вибрано делегацію, яка зараз таки подалася до панни Верескіної.

Застали її в хаті і аразу приступили до річі. — Високоповажана Пані! В імені виділу нашого товариства, просимо Вас не відмовитися в участі в концерті на дохід товариства.

Співачка всімхнулася чарівно і скромно.

— Дуже мені буде приємно співати на таку патріотичну ціль. Але...

— Власне... Ми хотіли спитати, яку ціну винагороду...

— Про винагороду нема мови. Сотика не прийму. Тільки, бачите, не маю вечорової сукні.

— Прошу дуже, отже скільки?

— Сто п'ятдесят золотих.

Делегація скрикнула, але ради атракції пристала без торгу.

— Але, але... — сказала співачка. — Хто буде мені акомпаніювати?

— Власне... ще не маємо.

— В такому разі прошу запросити пана Клявіцимбалістого. Я тільки з ним годжусь.

— Дуже радо! — спогоділась делегація і пішла до пана Клявіцимбалістого.

— Для нашого товариства я все! Розумію, розумію... Патріотична ціль — ясна справа. Тому возьму тільки 50 золотих.

Делегація швидко додала дві поанції і вишлю двіста золотих. Але помножили число міоць на салі через ціну білетів обчислила, що все таки буде прибутком.

Вже збиралася до виходу, як пан Клявіцимбалістий звернувся ще а одним.

— Прошу паньства! А яка решта програми вашого концерту?

— Ми ще подрібно не уложили.

В такому разі прошу запросити конче пана Ремпола Панна Верескіна, я і пан Ремпол це,

так сказати, нерозлучне тріо. Без нього не уявляю собі нашого виступу і загалом концерту.

Делегації стало трохи моторошно, але один учасник так загачував за другого, що годі було розірвати той ланцюг. Просто, як зуби в колісцях.

Пішли до пана Ремполи. Так, і так, — кажуть. — Можеб Ви були ласкаві...

Скрипач був з уродження ласкавий і аразу погодився.

— З великим вдовільям. З огляду на добродійну, так сказати, ціль, я й ціну поставлю невисоку. Сім а половиною десятком і готово.

Делегація не мала навіть права торгуватися. А вже пан Ремпол виразно заявив: „З огляду на добродійну, так сказати, ціль... Яниже тут, так сказати“, заводити торг?

Погодилися зі співзонтами в очах і думали, що це вже кінць несподіваним, непередбаченим видаткам. Але делегація грубо помилилася. Ледва взялися за клямку, як скрипач звернувся до них із запитом:

— А хто буде мені акомпаніювати?

— Пан Клявіцимбалістий!

— Це неможливе. Я з ним не сходжусь. Коли бажаєте успіху своєму концертові, то прохачу п'ять пана Тарабановича. Він радо підніметься акомпаніюменту.

— Тільки... чи не багато возьме? — уважився завважити провідник делегації.

— Ну-у-у! Не думай. Людина він а громадською етикою. Егеж... Поможіть відомо, що це на добродійну, так сказати, ціль.

Пішли до пана Тарабановича, мов на муки. Довгу дорогу до шановного музиканта використали на обчислення витрат.

— Коли ще й цей важає пів сотки, то ми зарізані! — бідкав голова делегації, вроджений песиміст.

— Алеж пане раднику!! Не треба зараз так боятися. Ви не рахуєте, що може бути публіка „по

Приготування до Православного Собору.

Митрополит Діонісій покликав окрему Раду, яка має обмірковувати подробиці Собору Православної Церкви в Польщі. До цієї Ради покликані крім громадського архієпископа Олександра Громадського, члени дієцезіальних виборчих зборів, а саме з осіб з паризько-холмської дієцезії і по 2 особи з дієцезій вилеської, грозненської, молдавської і польської, секретарі св. Синоду Ротшицького і юрисконсульта (б. київського адвоката) Ніколаса. Разом Рада складалася з 16-ти осіб, з того 8 духовників і 8 світських. З двох світських (мирян) із варшавсько-холмської дієцезії, членів Ради, одним є посол Сергій Хруцький, другим — москаль Борис Лелієвський, що живе тепер у Львові. Як світський делегат волинської дієцезії входить до Ради о-р Микола Пирогов з Ковеля. У складі Ради більшість мають москалі. Однак такі поважні імена, як посла С. Хруцького й д-ра Пирогова, дають заперок, що український голос на Раді буде вислуханий і шанований та українські інтереси будуть забезпечені при організації подробиць Собору.

Перше засідання Ради призначено на 3. травня. Тому, що це засідання визначено в порозумінні з начальником Богданським із департаменту віросповідань Мін. Освіти в Віросповіданні, входить, що спір поміж митрополитом Діонісієм і мін. Чернівецьким на тлі справи Собору якось уже залагоджений.

З окрема „Відом. Укр.“ довідуються, що уряд делегував три особи до організаційної Ради Собору: директора департаменту віросповідань графа Францішка Потоцького, начальника Східного Відділу в мін. закорд. справ Тадея Годуля і начальника Національного Відділу в мін. внутр. справ Сухенка. Самі ці імена говорять достатньо про те, як страшенно залежить уряд, щоби в жадному випадку не допустити, аби Собор чимнебудь проявив себе проти бажань, аби та агоди влади.

Черновецькі вибори.

Сьогодні, в неділю 4. травня, буковинські українці переживають великий день, який може для них стати переломним днем у розвитку національних сил, національної організації, або новим днем огірчення і розчарування — у власні сили. Перший від часу приналежності Буковини до Румунії незалежний український кандидат до Буковинського парламенту з черновецького повіту, д-р Василь Дутчак, має проти себе румунський фронт від параністів і „любістів“ до соціалістів, заліканих і спантелених жидівську і німецьку меншости та — що найгірше — деморалізацію й інертність серед власних земляків, які не розуміють ще, як слід, як можна провадити виборчу акцію без порозуміння з якоюнебудь румунською партією. Органи Української Національної Партії, „Час“ і „Рідний Край“, вели загалом оборону кандидатури д-ра Дутчака. „Час“

„Черг“ — потішала пані директорова, вроджена оптимістка.

— На концерті і — „по береги“!

— А Любка Колесівна?!

— На Вертепі ще було більше!

— Бачите!

— Бачу дефіцит. Ото п'ятдесят більше п'ятдесят більше сімдесятп'ять більше Тарабанович...

— Може цей не возьме?

— І без нього вистане.

Отже балакаючи, дійшли до хати Тарабановича. Подзвонили — є. Вийшли, розповіли що і як.

— Прощу дуже. З паном Ремполом я все готовий виступати. Його музична психіка подобаєся до мого, так само розуміння ідеї твору, чи сподобу виділення...

— Шановний пане артисте! — перервав голова делегації. — Значити, що це концерт на зоброцання ціл, сподобавось, що Ви нам дощо...

— Алеж розуміється. Цим прошу не грізяться. Треба, щоби ви мали якнайменші витрати. В зротиному разі шкода бузод і заходу.

Ціла делегація з полешкою зіткнула. Врешті перший успіх!...

— Значити, пане артисте, ви зволите ласкаво грати задури?!

— Ну-у-у, майже! Не думаю вас обдирати. Щоби вже було нижче найнижчої такси — возьму тільки, тільки мій приятель Ремпол.

Делегати прикинули до місяця і довгий час не могли спромогтися ні на слово ні на рух. Хтось почав клацати зубами, мов на морозі.

Пан Тарабанович цього не завважував, або чого хотів завважити. Якби ніколи нічого, закупив заїрську і снував далі думки на тему концерту.

— Притягнувшись, прошу панства, програми концерту, бачу ще деякі недоліки. Мені здається, що не зашкодило би вставити чотирьох, аби ланого знаменого, дуже добрий чоловік, нехорого воль...

отверто голоси, що український мандат заповнений, якщо лиш не знайдеться між вами хр... „і“, що „тілліи ерадини-хр... голосують на чужих кандидатів“, освідомлював громадян, аби не піддавалися румунському терорі та реструванню прояви національного зриву й національної ари. Бо з одного боку виставлення власної кандидатури викликало захоплення, яке проявляється нир, у численних листах до редакції „Часу“ від земляків-українців, що живуть у Румунії поза Буковиною, або на гарних українських перетинборчих пічах (велике таке місто у Чернівцях в останній понеділок було першою там мабуть від довгих літ маніфестацією незалежного українства), з другого боку — у численних сумних актах розбивання національного фронту.

Тому вислід черновецьких виборів дуже невпевнений, не вважаючи на український характер виборчої округи. Вистки про вислід виборів будемо чекати з нетерплячкою, однак віри немає, що коли навіть буковинські українці у тих виборах програють, то ця програма повинна стати для них лише точкою до дальшої боротьби з підступництвом і деморалізацією, зашпеленою і ширеною чужонаціональним чинником.

„Бунт у Хирові“.

Що польська преса називає бунтом населення?

Як що-року, так і цього року другого дня Великодня пополудні ходила хирівська церквіна процесія з численною участю українського-громадянства на місцевий цвинтар, де о. кан. Іван Ольшанський і о. Іван Прийма відправили в першу чергу панахиду над могилою поляглих з 1918—19 рр. Після панахиди промовив о. кан. Ольшанський, а місцевий хор відспівав кілька патріотичних пісень. Коли до справи почала мішатися присутня на цвинтарі поліція, хтось з учасників крикнув: „Ганьба!“. За ним повторили ще інші, а тоді поліція арештувала гром Івана Третьяка з Оушниці Малої і вела його в напрямі міста. Зібрані на цвинтарі піднесли великий крик і арештованого випушено. Тоді поліція заарештувала Володимира Гіриця, гімн. учня з Посади Хирівської. На цвинтарі лишилось лише кілька осіб. Усі інші пішли демонстраційно за поліцією й арештованим, оліваючи українські пісні, аж пі команду поліції і домагалися випущення арештованого. На рішуче домагання поліції зібрані розійшлися. Арештованого В. Гіриця відведено до Старого Самбора. Там списано з ним протокол і випущено його на волю. Зараз після демонстрації приїхав до Хирова комісар з відділом поліції зі Старого Самбора, який цілу ніч вартував на вулицях Хирова. З багатьма особами в Хирові і в околиці списано протоколи, а 24-го квітня рано арештовано кілька осіб, між ними братів Остапа й Осипа Коронів, студентів з Посади Хирівської, Михайла Пеленського з Хирова і Миколу Першака з Посади Хирівської. Всіх чотирьох відведено до Самбора, де вони сидять досі у сліп'ячій

— Вибачте — відіслав мову голова делегації, — але ми не рефактуємо на більше запрошених солістів.

Музика знизав плечима.

— Як собі, панство, хочете, але в такому разі за успіх концерту я не ручу. Не будете мати артистичної цілоти.

— Зате певно буде менше дефіциту — вивався неспотрібно, але в саму пору третій член делегації, бо два інші члени вже були давно за дверми.

Відбувся концерт. Успіх був майже повний, а каси концерту майже порожня. Голова комітету рвав собі останки волосся з потилиці. З того тут змилатити солістів? Довгочерничева, мало-процентова позичка виратувалаб ситуацію, але хто нині позичить на концертні довги? Хіба літи поміж солістів і просити, щоб зачекали? Одному з них ще вистане, але решта...

Голова рішив почати від Кляшницмбалистого, бо він найліпше ситуований.

Будь ласка, заждіть нам трохи. Хочемо перше заплатити панові Ремполі, коло нього більша скрута.

— Може бути, що більша скрута, але він безпечно може довше почекаати.

— Чому?

— Бо весь час фальшував.

Не було ради. Заплатили. Вирішили разувок за сукію п-ни Верескіни. А на Ремполу і Тарабановича таки розичили. Злякавшись один чоловік, що високо цінив нові помисли, без ганду на їх успіх. Це був муж пані радників...

Ідея, дати концерти на добродішні ціли певно знайде багато наслідувачів. Справа зовсім не представляється так тяжко, як виглядає. Вистане намітити одного соліста, а він уже подбає за решту.

Слід за програму і дефіцит.

Назубний камінь

не може утворитися, коли
зуби постійно плакає
відповідними середни-
ками. Доказом цього
від 40 літ є
знаменита паста
до зубів

KALODONT
ГАРНІ ЗУБИ

арешті. — З цієї події польська преса зробила великий „бунт у Хирові“.

Під час Великодня відправлено урочисті панахиди на могилах поляглих у Польні і Слохінях біля Хирова. Панахиду відправлено в повному спокої.

До події під час панахиди в Хирові слід додати, що й у минулому році панахиди без них не обійшлася. За виступ під час панахиди другого дня Великодня в минулому році повітовий суд у Старому Самборі засудив шовно з. IV. ц. р. п. Франца Липецького й Івана Ватювича з Хирова на 6 тижнів в'язниці — без заміни на грошову кару.

Процес хорватських націоналістів.

В Білгороді вже лютий день триває процес проти хорватських націоналістів, що виконали кілька замахів. Обвинувачений Гаджіє після конфронтації, потвердив заклики, що талять на головним обвинуваченням Бернардицу.

Гаджіє не признається до вини і заявляє, що акт обвинувачення цілком фальшиво представив діяльність хорватських націоналістів. Процес триває ще кілька днів.

3 передвиборчого руху на Волині.

РІВЕНЩИНА. Два 8-го квітня ц. р. відбулось передвиборче віче в містечку Мехиріче. На вічу вийшло понад 400 місцевих мешканців і селян обох полів з доколичинних сіл. Вічем проводив голова рівненського Повітового Виборчого Комітету посол Максимович, який говорив перший про значіння виборів і одноцілий національний фронт на всіх землях, заселених українським народом. Посол Васильчук говорив про потребу національної організації на всіх ділянках народного життя по аразках Галичини і про роль її залучення українського народного представництва в життя народу. Кандидати листи ч. 18. пп. Серветник і Дроздовський виклали у своїх промовах домагання в дотеперішній народній праці на Волині, зокрема заперили стати активними громадськими діячами. Якхсь трьох підозрілих тинів намагалося розбити віче, вигукуючи, що „не треба виборів ні посів, а треба, щоби Підсудський всіх за морду...“ Коли посол Максимович вгадав про потребу боротьби з алкоголем і заснування Т-ва „Відродження“, один з них особливо ревів з недовдоволення. Виянилось, що це був позан-коршмар з цього містечка з дібраною компанією. При трітій поставі українського громадянства ця компанія не важила дальше перешкадати. На віче приїхав спеціально начальник публічного безпечництва при старості в Рівному в товаристві старшого помічника поліції.

Фл. зол. 2.40
подвійна
зол. 4.20

БЛІДНИЦЮ
неодобрість, мусує, заостріє апетит,
побігмає сили людини. **ІНТЕРШОПОРСКОГО**
було хімічне на залізі зором,
на маладі вишпанисті.

скаючи нагоди розвивати віче. Але віче до са-
мого кінця пройшло в невичайно поважному па-
строю. Коли посол Васильчук задала про нашу
дисту ч. 18, ціла зала задріжала від оплесків і
окликів „Слава“, „Хай живе ч. 18“. Віче закін-
чилося відспіванням національного гімну. Після
віча відбулася ще нарада представників району
цєї гміни, в якій склад входив окола 40 осіб
числом біля 40.000 населення. На цій нараді ви-
брало районний виборчий комітет. Голитися на-
значити, що національна свідомість стоїть тут
високо і ворожі сили не адіють нічого проти од-
ночної доставки наших людей.

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯНАМ ДУБЕНЩИНИ.

До праці в кав'єлярії Повіт. Нар. Комітету Україн-
ського Нац. Дем. Об'єднання в Дубні запрошено п. Юхи-
на Сумника, який згодом був своє вступлення до Об-
єднання. Як виявилось, п. Сумник є людиною безхарак-
терною, а свої переконання достосовує лише до осо-
бистих користей. Не найшовши того, чого шукав, а са-
ме легкого заробітку в Повіт. Комітеті, який опирає
свою діяльність на ідейності українських громадян, по-
кинув він працю і виступив з Об'єднання та київське шу-
кає легкого заробітку серед інших. Повіт. Комітет УНДО
в Дубні і працівники на Дубенщину посол Вислоцький
повідомляють про це громадяни Дубенщини і закликають,
що не відповідають за злочини п. Юхима Сумника та
перестерігають громадянство перед його роботою в
повіті.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЦЕРКОВ! Старі плоскі

фелони стають нові через **ТОЛОЧЕННЯ**
на них відповідних десенів в одинокій
фірмі

1689 7-7 **М. ВОЛЯНСЬКА**
Львів, вул. Собіського 12, тел. 17-04

За скликання надзв. сесії сойму.

Дня 2. травня відбулося в соймі плен. за-
сідання Нар. Клубу. Ухвалили постанову, що
Нар. Клуб обстоює своє дотеперішнє станови-
ще та домагається скликання надзв. сесії сойму
для полагоди низки несподожених справ з
попередньої сесії, передовсім закону про обо-
ротовий податок і про податкові кредити за
мину. 4 потравні роки. Каюб є думки, що надзв.
сесія повинна вияснити аномальні політичні
відносини в державі.

На засіданні Клубу ХД. після дискусії пос.
Хашинського про політ. положення всі послі
того Клубу підписалися на просьбі до прези-
дента держави про скликання надзв. сесії сойму.
Так під тією петицією є вже підписи всіх чле-
нів Клубів Центролігу.

Дальші виборчі протести.

У найбл. понеділок Найв. Суд розглядатиме
виборчі протести проти виборів до сойму в
окр. Пінськ ч. 60. Тогож дня оголосять присуд
Найв. Суду в справі виборів до сенату в нов-
городському воєвідстві.

Осідком скарбових палат — Львів.

Розпорядком мін-ства скарбу поділено
львівську скарбову палату (до якої тепер наде-
жать три сх.-галицькі воєвідства) на дві палати.
До одної з тих палат має належати львівське
воєвідство, а до другої станиціславське та тер-
нопільське. В тернопільським воєвідстві рози-
шлася чутка, що осідком палати для тернопіль-
ського та станиціславського воєвідств буде Ста-
ниславів. Це булоб недолігом для населення
тернопільського воєвідства. ПАТ уповажнений
ствердити, що осідком двох палат буде Львів,
а над іншим проектом у міродатних колах не
говорили.

Засудили Гандівського сина.

Гандієвого сина, Давіда, англ. влада за-
судила на рік в'язниці за участь у постанглі-
ській акції.

ВІЙНА НУЖДІ!

Замовляй негайно льос 1-шої класи Державної Л'ютерії

в найбільшій і найшасливішій Колектурі в краю

„НАДІЯ“ ЛЬВІВ, вул. СІКСТУСЬКА, Ч. 6.

а виграєш

Головну виграну 750.000 золотих

або виграні по золотих 350.000, 250.000, 150.000, 100.000,
80.000, 75.000, 60.000, 50.000, 40.000, 25.000 і т. д.

Що другий льос виграє!

Премії у висоті зол. 150.500 на льос 104.742

зол. 75.000 на чис. 75412

зол. 25.000 на чис. 144699

зол. 40.000 на чис. 81933

зол. 20.000 на чис. 78420

зол. 10.000 на числа 50920 і 134018

впали в минулій Л'ютерії на закуплені в нас льоси.

ЦІНИ ЛЬОСІВ: Четвертка зол. 10.—; Половина зол. 20.—; Цілий зол. 40.—.

Тягнення вже 17. і 19. травня ц. р.

Льоси висилаємо зараз після одержання замовлення, долучаючи наш блякет
П. К. О. на пересилку належності вільної від поштової оплати.

В цьому місці витати і виповнено переслати нам!

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ:

„Діло“

До Колектури „НАДІЯ“, Львів, вул. Сикстуська, ч. 6.

Отрим замовляю:

льосів цілих по 40— зол.
льосів половинок по 20— зол.
льосів четверток по 10— зол.

Належитість зол. _____ заплачу зараз після одержання льосів.

Імя і назвисько:

Точна адреса:

(Просимо виразно виповнити).

1982 1—3

Так говорить Троцький.

У розмові з французькими журналістами в
Константинополі, Троцький заявив, що всі пого-
доски преси про його переговори зі Сталіним є
неправдиві, так само неправдиві є погодоски про
візиту емісарів Радека у нього. Троцький каже,
що він стоїтиме далі на своїм становищі і не по-
мириться зі Сталіним, аж доки Сталін не поба-
чить сам хибності своєї політики.

Кривавий 1. травень.

У Пінську відбулося 1-травнєве віче при
участі ок. 3000 людей. Підчас промови пос.
Дзєнгелевського група ББС здійснила авантюри.
З'явилася кінна та піша поліція з насадженими
багнетами. Поліція утворила шаржу. Було бо-
гато ранених, м. і. білоруський пос. Грецький
в голову.

Присуд нім. пластуни.

У Байтені (Бигдош) запав дня 2. травня
присуд у процесі проти керівників і організа-
торів німецького Пласту в Польщі. Д-р Вальт.
Бургардта, гімна. професора в Познані, признав
винуватим проступку зради військ. тайни і за-
судили на 1 рік в'язниці. Обв. Фр. Мільке засу-
дили на 3 міс. в'язниці та на заплату кари 1200
зол., а обв. Генр. Прайса на 3 міс. і заплату 800
зол. кари. Обв. Бурова увільнили від вини та
кари. Всіх обвинувачених засудили за це, що в
1928-1929 р. оснували та кермували Пластом
(Пфадфіндербунд) в Байтені та Дайтше-Юнген-
шафті у Познані та затаювали перед польською
владою існування тих товариств. Обвинувати-
ли їх і в цьому, що в 1928 р. старалися негале-
но дістати вісти, які з огляду на безпеку дер-
жави повинні бути держані в тайні. Крім того
18 членів Пфадфіндербунду у 1928 р. передіста-
лося при допомозі засуджених без паспортів у
Німеччину через Данціг. Розправа відбулася
при замкнених дверях. Оборонці виступили зажа-
лення неважності.

3 судової салі.

За державну зраду.

Перед львівським трибуналом присяглих
під проводом ради Ангельського відбулася
дня 2. травня розправа проти Фед. Фалендиша,
обвинуваченого в злоч. зраді, якої, як твердить

акт обвинувачення, допустився тим, що дня 12.
лютого ц. р., себто в дні богослуження за душу
пок. Басарабової, поширював летючки проти-
державного змісту. Присяглі судді підтвердили
9 голосами лише питання про злочин нарушен-
ня публ. спокою (§65. к. з.). Трибунал засудив
Фалендиша на 6-місячну кару тяжкої в'язниці
із врахуванням кількох тижнів сл. арешту. Об-
винувачував прок. Мостовський, боронив адв.
д-р Лев Ганкевич.

НОВИНКИ

— Фотограф Янушевич, вул. Вінцентого
Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 59-60, 235 63—7

— „Городенський Вісти“, щомісячний часопис,
посвячений освітньо-господарським справам,
виходить у Городенці. В першому числі, що по-
явилося за квітень, поміщені статті д-ра Т. О-
куневського, інж. Б. Б., М. У., а позатим є в ньо-
му кілька дрібних статей і заміток, богата хро-
ніка місцевого життя, новинки і т. д. Адреса
„Г. В.“ Городенка, канцелярія філії „Прогресу“.

— Другий концерт „Сурми“. На загальне ба-
жання повторить мужеський хор „Сурма“ свій
програмовий концерт. Попередній виступ цьо-
го хору зеднав собі загальне призначення львів-
ського громадянства, тому зацікавлення кон-
цертом сильно зросло. Дохід з концерту при-
значений на будову пам'ятника М. Вербицького.
На ту ціль концертуватиме хор в найближчих
днях у Стрию і в Перемишлі. Білети набувати
можна в суботу в малій салі Муз. Т-ва від год.
7—9. веч., а в день концерту при касі від год.
6. попол. (Ремісничя Палата, Стрілецька пл.).

— Справлення друкарських похибок. У статті
„Більшовицька інквізиція“ о. д-ра Г. Костель-
ника має бути в ч. III. „приноровувати як за-
саду віри й життя“, а не „занепад віри й
життя“; в ч. IV. має бути „Відрізати йому одно
тіло, доки має голову, — наросте друге“.

— Українка. У нім. деннику „Фольксцайтунг“
з дня 16. квітня наводимо статтю п. з. „Аграр-
ний терор у СРСР.“ — У жєневській „Ля Трі-
бюн де Женєв“ з дня 17. квітня наводимо ста-
тежку про харківський процес „СВУ.“ — У „Дей-
лі Телеграф“ з 17. квітня є статейка про харк.
процес п. з. „Більше жертв більшовицької ти-
ранії“. — У нім. газеті „Фатерлянд“, що вихо-
дить у Люцерні, поміщена 27. квітня передовиця
з приводу харківського процесу п. з. „Муче-
ництво України“.

У день — СОНЦЕ У ночі — АРГЕНТА

Таке порівняння приходить кожному на думку, хто частіше мусить перебути при штучному світлі.

Добре світло — це запорука здоров'я і доброго настрою, потрібного до праці і розважки.

1931 1-1

ТАКИМ СВІТЛОМ Є
ЖАРІВКА

Philips Argenta

ДО ЖАРІВКИ ФІЛІПСА — АРМАТУРА ФІЛІПСА.

WYRÓB KRAJOWY POLSKICH ZAKŁADÓW PHILIPS S. A. WAR-ZAWA — KARŁÓKOWA 36/44

— Хотять відібрати каплицю. З Угнова пишуть нам: З давніх часів залишалися в Угнові останки валів у виді насила-горба, де стоїть невеличка каплиця зі статуєю св. Івана. Рік-річно ходить сюди українська церковна процесія. Угніаські мішани в Америці зробили недавно збірку на нову статую, яку тепер закуплено. Але місцевий наказний комісар, нотар д-р Тішос, заборонила поставити нову статую. Треба, казав, агоди консерваторського уряду і заслонюватися заборонами староства в Раві Руській. Тимчасом місцеві поляки плянують що іншого. В дні 25. квітня вони пішли до тієї каплиці з процесією, щоби забрати каплицю у своє посідання, хоч дуже добре знають, що каплиця є в посіданні нашої церкви. Хоч від непамятних часів ходила до каплиці лише церковна, а ніколи латинська процесія, то комісар д-р Тішос не дозволив поставити церкви пам'ятника, «ажби не било пшелев крві», але польський процесія не робив ніяких перешкод. Що з тим буде далі, не відомо. Мішани українці дуже обурені і дивуються становищу наших «байратників» у тимчасовому заряді громади, яких, як вони заявили на засіданні заряду, «такі маловажні справи не цікавлять». Дивуються угніаські також і тому, що перемиський ординаріат від двох літ не рішився обсадити такої важної і відповідальної парохії, якою управляє молодий адміністратор.

— Приватні лекції заборонені? В селі Хмелівка — володимир-волинського повіту — відбувалися збірні приватні лекції. Командант-поліції заборонила учини і заявив, що приватно учини не вільно навіть одній дитині. Не помогли інтервенції батьків у старостві і шкільним інспектораті у Володимирі. Мало того, на Василя Прокіпчука і Михайла Паламарчука зроблено доносження до суду за «недозволене відлучення мешкання на приватне навчання». Дня 30. IV. ц. р. відбулася третя з'ява розправа в суді у Володимирі, на якій засуджено обох згаданих громадян по 15 зол. кари. Зголошено відклик до окружного суду в Луцьку. Семанишини.

— В Польщі не вільно агітувати проти війни. Варшавські робітничі організації видали 1. травня відозву, звернену головню проти воєнних тенденцій і мілітаризму. Городське старо-

ство м. Варшави сконфіскувало цю відозву і в письмі до робітничої організації як причину конфіскації подало «антивоєнні й антимілітарні тенденції».

— Смерть летуна на очах тисячів глядачів. На лет. майдані в Дюсельдорфі відбувалися акробатичні й експериментальні пописи у присутності кілька тисяч людей. Летун Гундертмарк мав передістатися підчас лету з одного літака до другого. Шнур, за який вхопився Гундертмарк, обмотав його і він не міг ворохнутися. Поліція розпрістерла сукно, до якого скочив би нещасний летун. Та він не міг, бо був наче зв'язаний. Піллот опускався на землю, а прив'язаним Гундертмарком кидало наче мячем і він вдарив головою об горбки та каміння. Коли літак нарешті осів, поміч була вже неможлива — летун помер небаром.

— Замах на папу? З Риму повідомляють, що там арештовано в Соборі св. Петра трьох комуністів, передягнених за черниці, які приготували бомбовий замах на папу.

— Саранча в Румунії. З Бухаресту пишуть, що в Добруджі появилася саранча, яка покрила 200 гектарів землі і знищила всі виноградники. Наслідком холоду саранча упала на землю і населення почало винищувати її.

— Замість бажань з нагоди Свята Великодня зложили Вш. п. д-р Осип і Уляна Гаушаки 4 зол. на цілі «Рідної Школи» в Яворові, за що їм цю дорогою Старшина Кружка складає подяку.

— Ситівкова обув у найновіших моделях і фасонах і в цім році у надивичайнім виборі по всіх склепах Дель-ка.

— Радіове поготіля. Незадовго в Польщі відкрито велику і розгалужену установу під назвою «Радіове поготіля Філіпса» створену саме цим підприємством. Без огляду на великі витрати, отримані з такої організації Польські заведення «Філіпс» створили велику сіть, розкинувши по цілій країні пункти, яких під цю пору є 124. В Варшаві і сімох провінційальних відділах ведуть поготіля спеціальні інженери, котрим підлягають поодинокі райони. Таким робом навіть до найдалішої закутності може дістатися представник Радіового поготіля. Ці фахові представники-інспектори складаються з відомих місцевих радіоаматорів-техніків і не мають права безпосередньо вести продажі. Їх виключним завданням є лише давати ради і фахові поради, за які нерідко дуже важко в менших місцевостях. Діяльність цих інспекторів має велике значення для розвитку радіофонії в Польщі. Ця нова установа без сумнію дасть не менші висліді як записовані через польські заведення Філіпса радіої експедиції.

— Безрадість у вибори властивого середника, щоби усунути неспокій і супроти великої кількості середників захваджуваних до них цілей зовсім зрозуміла. А проте погляді повні призначення, в справі скорого і нешкідливого ділення мист і-миста проти неспокійного виробу Лешніцера засуджують на спеціальне підчеркнення. Склад препаратів на підставі сучасного знання косметики представляє оптимізм і максимум осмислого, та дає виразні і нешкідливі наслідки.

Ціни набілу у Львові.

«Маслосою» платня кооперативам дня 2. травня ц. р.: за масло експортне солоне прима і за масло несолоне близько 170 зол. за кілограм; за літру молока 0-34 зол.; за літру сметани 170 зол.; за копу яєць 570 зол.

Зі спортивного життя.

Ресовіа—Україна.

Перші змагання України з Ресовіа за мист. А-класи відбулися в неділю 4. ц. м. на гриші Чорних (площа Сокола-Батька занята). Початок

змагань в год. 11.30 передпол. Попередять в год. 9.30 рано змагання за мистецтво В-класи України II.—Лехія II.

Під увагу наколесникам.

Секція наколесників О. Т. «Україна» улаштує в суботу, 3. травня ц. р. прогулянку до Ясна (25/30 км.). Збірна в год. 10 рано білі «Народної Торговлі». Поворот в год. 3 попол. Гостям рації!

Збори Карпатського Лешетарського Клубу.

Дня 9. V. 1930 р. відбулися загальні Збори Карпатського Лешетарського Клубу. Час і місце будуть подані пізніше. Проситися членів, котрі до цього часу не заплатили вкладок, випирити задегість до дня Заг. Зб. (або безпосередньо перед Заг. Зб.), бо в противному разі будуть позбавлені права голосування. Виділі.

З УССК-у.

Виділі УССК-у подан до відома українського студентства, що т-во «Медицина Громада» уфундувало малювату нагороду за мистецтво українського студента в поодинокій грі павів у ситківці. Змагання ці відбуваються в другій половині червня.

Дописи.

РІВНЕ. (Присуд на учасників Шевченківського свята). Читачам «Діла» певно що в пам'яті допис про Шевченківське свято української приватної гімназії в Рівному, що відбулося 11. березня ц. р. На цьому концерті, як відомо, пришло до маніфестації української публіки в моменті, коли хор гімназистів став співати на сцені польський гимн. Тоді публіка зайтонувала «Ще не вмерла», на сцену ввійшла поліція й арештувала кільканадцятьох учасників. Епілогом цих подій була саме судово розправа в Рівному проти учасників згаданого свята, що тягнулася 4 дні і закінчилася 27 ц. м., в год. 12 вночі, засудженням Степана Омеженка на 3 місяці, Христинюка на 6 місяців, Радюка на 2 місяці і Віничука на 2 місяці арешту. Крім того кожний з обвинувачених засуджений на заплату судового посту-повання. Соім. посла Л. Серетника, що був теж обвинувачений, увільнено. Гострий присуд у цьому процесі викликав у Рівному загальне здивування.

Після відновлення Сфінкса.

— Чому той Сфінкс такий гладкий, без пилу?

— «Виглядає якби ужи-вав крему»

1776 1-3

ЛЕШНІЦЕРА

того знаменитого середника проти веснянок

В апт. і дрог. крам 3'15 зол. мило 2-30 зол. Де пе-на, пишть престо: Антиквар Дранч і Ска, Бельсько.

Випродажа

в причині ліквідації нашої філії в повний ході. Знижені ціни як також продаж значно

НИЖЧЕ ЦІН ФАБРИЧНИХ

викликає великий попит на великий наш запас перських і машинних кишень, хідників, меблевих матеріял, фіранок, кап і т. д. Тому у власній інтересі наших Пов. II. Т. Покупців є використати цю небувалу

ОСТАННЮ НАГОДУ

щоби придбати скоро вище згадані товари, загально відомі зі своєї доброти.

FILIP HAAS i Synowie

Львів, вул. 3-того Мая, ч. 7.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:

Субота, 3. травня, год. 1:30 поп.од.
„Поніта за кордонний мур“ популярна
квітка для молоді, цінні найкращі.
Субота, 3. травня, год. 7:30 вечором
„Лявине серце“, зніжки важи.

Малый Миський Театр:

Субота, 3. травня, год. 7:30 вечором
„Два Топта“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Захв-
та ріка“ (Р. Бастельмс, Геті Компсон).

КІСІНО: Державна града.
КОЛЬОСЕН: Чортівський репортер
(Ел. Поляк).

КОПЕРНИК: Дивинка з обективом
(Бел. Давидов).

ЛЕВ: Комедія: Чудо 20-го століття.
ОАЭ: Шаткіна серація.

МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Пісня
ежементів“ (Людв. Ведак співає есп. пі-
сеньки).

ПІЛІС: Козірова звукова фільма: Ві-
сін.

ПАН: Краса життя (Жеромського).
ПАСИЖ: Місто нещасть (Кей Мей-
яра). Тяжеле Метро-Голдвін-Маєр.

Амер. комедія.
ПРОМІНЬ: „3 дні на день“.

СТИЛЕВ: Лікар жіночих недуг. Га-
сінська кіста.

ФІЛІМОРИЯ: Поет-промах (Джан
Беріктер, Коар. Файт).

ХІМЕРА: Перед присудом.
УТІХА: „Вога, Вога“.

Програма радіо.

Субота, 3. травня.

Львів. 11:30 Сигнал часу, 12:10 Музич-
ний поранок верш. фільмгармонії, 14:00
Попол. акція (жизне слово та музика),
17:00 Богослуження з Острої Брани в
Вільні, 18:00 Аудіція для дітей та мо-
лоді, 18:45 Всичина, музика грам.оф. плит,
19:10 Відікат „Значина ПШЛ для роз-
витку польської культури“, 20:00 Аудіція
з Варшави, 20:30 Веч. концерт, 22:00 „У
гірному дворі“ (Бейла), 23:00 Танкова му-
зика в театру „Багатева“.

Неділя 4. травня 1930.

Львів: 10:15 Богослуження, 11:58 Сигнал
часу, 12:10 Муз. поранок, 14:00 Ріан. і
муз. відікат, 14:30 Трансмі. із Варшави, 14:15
Музика з Варшави, 15:00 Трансмі. з Вар-
шави, 17:30 Концерт із Варшави, 18:50
Всичина, Комунікати, 19:58 Сигнал часу,
20:00 Гайла, 20:15 Концерт, літературна
чвертьгодина, 21:45 Літерат. чвертьгоди-
на з Вільні, 22:15 Остання фільм, 23:50
Танкова музика.

Неділя 4. травня 1930.

Варшава (1411:7) 12:10 Симфон. поран-
ок, Краків (312:5) 20:15 Веч. концерт,
Познань (334:5) 21:15 Скрипковий репітал,
Льондон (386:3) 17:15 Концерт, Гамбург
(372) 20:00 Троянда Стамбула (оп. Філі),
Франкфурт (390) 20:00 „Сонг“ аудіція
(музика), Берлін (418) 18:50 Пробовні піс-
ні, Лянгенберг (473) 20:05 Ніжани (опера),
Прага (457) 19:30 Три мушкетери (оперет-
ка), Мінськ (501) „Сі“ (оп. Масканіні), Ві-
лень (516:3) 11:00 Концерт симф. оркестру,
Булашент (550) 12:05 Концерт, 17:15 Орке-
стра, 20:30 Концерт хору, Москва (825)
20:00 Літ. аудіція, 22:30 Подорож по СРСР,
Ленінград (1000) 10:00 Орх. музика, 14:00
Гр. планти, 15:30 Концерт рос. музики,
18:00 Трансмі. опери, Харків (1304) 20:00
Муз. аудіція, 22:10 Гр. планти, Париж (1725)
22:30 Лівний професор (авт.).

Понеділок 5. травня 1930.

Варшава (1411:7) 12:10 Музика гр. плит,
17:45 Концерт Моцарта, 20:30 Ах, та вес-
ла (оп. Штрауса), Краків (312:5) 23:00 Тан-
кова музика, Познань (334:5) 17:45 Музика
квітки 17. і 18. ст., Катоніці (408:7) 18:15
Оперні арії, Вільно (395) 16:15 Попол.
аудіція, Гельсінгфорс (221:4) 17:00 Сольо
на гермоні, 19:45 Скрипка, Лянгінг (259)
11:00 „Бейфранк“ (кантата), Братислава
(279) 18:00 Камер. музика, Льондон
(358:3) 22:40 Концерт, Гамбург (372) 20:00
Попол. концерт, Франкфурт (390) 22:10
Дікта на лаво фортепіано, Берн (403)
20:15 Блаз дама (оп.), Берлін (418) 20:45
Сатала (оп. Жавінека), Лянгенберг (473)
17:30 Концерт, Відень (516:3) 12:00 Капелла,
21:00 Концерт, Булашент (550) 20:15 Аїда,
Москва (825) 20:00 Кошт. із Ленінграду,
20:00 Маршам у СРСР, 21:00 Нар. вечір,
Ленінград (1000) 14:00 Гр. планти, Камер.
музика, 19:00 Концерт в радіотеатру, Хар-
ків (1304) 20:00 Мист. програма для села,
21:00 Концерт, 22:30 Концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Український Театр під управою
І.а. Когутяка.
Борина:

Субота 3. V. „За Німан“.
Неділя 4. V. „Те чого не буває“.

Понеділок 5. V. „Пташина з Тиролю“.

ОПОНИ і ВУЖІ

МАРКА F&B.

Скоря їзда — мінімум утоми

Детайлічні ціни: Сіра опона зол. 9-25
1931 1-1 Черволий вуж „ 4-“

Філія Учительської Громади в Ко-
ломії улажує приготівні курси від
15. травня п. р.: а) до IV. кл. жіночої
гімназії гуманістичного типу, б) на I. курс
жін. учительської семінарії. — Зголо-
шення приймає Управа семінарії Р. III.
до 14. травня включно. 1931 2-3

Кружок „Рідної Школи“ в Береж-
нах відкриває від 10. травня п. р. без-
платні курси: а) підготовчий курс до
вступних іспитів до I. кл. в класичній
гімназії, б) підготовчий курс до вступ-
них іспитів до IV. кл. в гуманістичній
гімназії. — Стершина. 1931

Виділ „Міщанського Братства“ у
Львові пригласує своїх членів, що Ся-
чене відбудеться в неділю дня 4. травня
п. р. в годині 12, в полудне у власній
домівці вул. Руська ч. 3. I. поверх.

Виділ Т-ва „Бандурист“ пригласує члє-
нам, що Ювілейний концерт відбудеться
дня 1. червня 1930. Зогляду на це, члєни
повинні ходити точно на проби, які від-
буваються стало в понеділок і четвер від
год. 7:45 в малій залі Інституту ім. М. Ли-
сенка. — Виділ.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

МАЄТОК коло Ходорова парцелює
добрі ґрунта, гостиняє до бань-
ного попитового міста. Зголошення під
„Фільварок“ до Адміністрації. 1841 4-8

ГОДИННИКИ „Zenith“, „Longines“ та-
кож біжутерію власного виробу, по-
ручає: Домбровський - Розва-
жівський, Львів, (Готель Жоржа). —
Догідні умови. 1856 16-7

ТРЕВАЛІ заличкові, фотелєві, кози-
скові, пасідоні ванни і базії поручає
Войтіх Залць, Львів, Осолінських ч. 14.
1919 10-10

ФОРТЕП'ЯНИ, п'яніна, фісгармонії, ці-
ни найнижчі. Доготерімової
сплати. „Om Chopin-a“ Львів, Сиксту-
ська 11. Український персонал. 1969 3-6

НЕСПОДІВАНКА жде П. Т. Гостей
каварні „Народної Гостиниці“ по
1-шій травні. 1975 2-3

ГАСІТЬ спрагу тільки лімонядою фа-
брики „Zdrowie“. Уважайте на на-
пис на флаках. 1976 2-3

ГОДИННИКИ тільки найліпших фа-
брик, ірєцизії, продає за готівку
і на рати від десятих літ в найліпшій
стороні зяка фабр. Іван Зельте-
райх, Львів, на Марійська ч. 5. 1857 58

ПРАВНИК з правом субституції
приймає на провінції посаду кон-
сультанта у адвоката українця. Зголошення
до Адміністрації „Діла“ для К. К.
1968 2-3

П'ЯНИНА позичу лише в добрі руки.
Зголошення в Адміністрації „Ко-
рисно“. 1983 1-2

ПЕРЕХРЕСТНИЙ фортеп'яні відомої
вільської марш продав. Зголошен-
ня „Знаменита оація“ в Адміністрації.
1986 1-3

В ЕКСЛЕВІ і ГІПОТЕЧНІ
позички понагоджують ско-
ро. Зголошення під „Тільки
Львів і Повіт“ до Адміні-
страції. 1990

ПОШУКУЮ від авраз жел-
шини старої, здорової,
до наряду дому найрадіше з
святиної родини, посвідка
парохіального уряду конче-
ня. Веч. а. В. Молчан, Оста-
шівці п. Овірна. 1991 1-3

У НЕВАЖНЮЮ військову
книжку, виставлену на
назисько Василь Сорока ур.
1893 село Володи, повіт Бе-
ресля виставлену через П.К.У.
Перемішля. 1988 1-3

ДО ЗАМІНИ парохія в. П.
„Е. велика, числення о 1
перки муровані, будинки
всі добрі — на жєншу, від-
повідну ладя старшого віку.
Письменні повідомлення сла-
ти під „Парохія“ до Ад-
„Діла“. 1987 1-3

ПРОДАМ дешево нову за-
ту в 4-ома віділими
комнатами, на передмісті
Львова, 5 хвилин від трам-
ваю, світлозально на рати.
Зголошення: Була, Львів,
Сикстуська 29, телеф. 81-11.
1999 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст неау. легіонів, серця і жолузка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 Пересвітлення Рентеном.

Спеціаліст запаричих, шкіряних недуг і косметики
Д. сем. шп. від. і львів.
Др. І. Мунд орд. від 8-10 і 2-5,
в неділі від 9-1 Львів, Ясника 1, ріг
Пасудського (Панської). Телеф. 48-01.
595 Лічєний жилиця. 32-7

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.

Скріплювання титанючих зубів пльом-
бування й винищення зубів, без болю.
Штучні зуби з жєнчуку і золотої після
найновішої системи. Пациєнтів в провін-
ції понагоджує в найкоротшому часі.
П. Т. Урядович і студентам значна зниж-
ка. 1879 65-73. 6-10

Увага!

Небувала нагода на літо!

Уважно прочитайте, добре роздумайте
і признайте, чи де інде одержити това-
ри по дешевій ціні як у нас, бо

тільки за 42 золотих

висилася 3 м. сукна в 4 козирях: чор-
ним, гранатовим, бронзовим і зеленим або
3 м. корту в різних візерках на мужське
вбрання, 3 м. шовкової попеліни у всіх
красках на жіночу балеу сукню, 1 му-
жськє денну зєфірову сорочку з 2-ма
ковіріцями, 1 козирю скатєрт на стіл
в гарні квіти, 3 пари шєршованих шкар-
питов, 2 пари жіночих елєгантних пан-
чіх, 1 прєгарну турецьку хустку на го-
лову, 3 білі хустинки з кантатами до носа і
1 шовково-рисову краватку останньої
моди. Це все разом висилася тільки за
42 зол. за поштовою пісизплатою по
одержанні письмєного замовлення (пла-
тити при відборі). Кошти перєслили
3 зол. платити купуючий. Без ризика,
купуючий нічо не ризикне, бо нагоди
товар не подобаєтся, приймаємо назад
і гроші вертаємо або вимінюємо на ін-
ший товар (після бажання).

Замовлення адресувати:

„Łódzka Tkanina“

Łódź, Skrz. Poczt. 417, Aleja 1-go Maja 9.

Увага: До кожного комплекту доду-
чаємо безплатний купон на премію, по
надісланні 5 купонів висилася як пре-
мій даром 1 малий елєгантний жилди
або 1 жіночу шкарпату торбанку остан-
ньої моди. 1989 1-1

Найсолідніше, париські пліси

сидлі, мережан, запєтєиза, гаптовані по-
душки від 3 зол. — та накривала на же-
бєлі, виконєує М. Козловська. Акаде-
мічна 22. Львів Савіні 28. 1998 1-3

Сирітєкові скарпєтки рєз Лєв і Паніа
зол. 3-50

Можна дієтати у всіх філіях
і вєстєпництєвах

МІСЬКЕ ГАЗОВЕ ЗАВЕДЕННЯ

у Львові, Газова ч. 28

Телефон ч. 492 і 43.

поручає

Дистильовану смолу до виробу па-

пи, смаровання дахів і консервації

дєрева. 1997 1-2

Амоніак хємічно чистий і скрєп-

лений для холодєнь.

Сєйчасова доставка. Приступні ціни.

ВИКОНУЄ ВСІЯКІ ЗАЛІЗНІ РОБОТИ

ЯК КОНСТРУКЦІЙНІ — СПЕЦІАЛЬНИЙ

ВІДДІЛ ВИРОБУ СКЛЕПОВИХ ЗАЛЮ.

1751 ЗІЙ ЗІ СТАЛЕВОЇ ВЛЯХИ. 10-16

ЛЬВІВ, ВУЛ. ШПИТАЛЬНА 38.Тел. 57-10.

Подяка.

Вн. П. Терентій Ф. Осадчий Осадче-
ко, придипрєнєць і студєнт музичного
Інституту ім. М. Лисєнка у Львові, за-
ложив протєгом 5 місяців два церковні
хори в Купиовичах Старих і Роздєло-
ничах з пльом сирєго голосового матє-
ріалу, при чєм вєобразуєвал 5 сєлян на
диригєнтів, щоб могли його працю про-
довжати Ривож сєй п. диригєнт пере-
образуєвал аматорський гурток при чи-
тальні „Прєсєїта“ в Купиовичах Старих,
пографив зібрати фонди на дохичєння
будови театральної залі в домі нєд ко-
опєратив, постаратєся о сєпєу, декє-
рації, лєпєні і т. п., а сєвоєю невєспичую
прєсєєю, такєом і чєским повєдєнням
позисєлив поважання і любов громад.
Уважєю сєвої обовязком висказати йому
за це публичну подяку. — Купиович Ст.
почта Кєлюшки Сім. 1. травня 1930.
о. Степан Онішєвич, парох.

ГАРНІ ШЛЮБНІ ВИПРАВИ

КОВДРИ чистововняні

МАТЕРАЦИ з водєсєніня

ПОДУШКИ — сєльсьє пірє 1672

Прєстирєла, пошєвки, лїжка

поручає назковє дешєво

вїдомий Магазин постєлі

В. Іжєницького

Львів, вул. Кєперника ч. 3.